

[A. C. D. Petersen.]

Hvis man virkelig vil lade dette Kriseaar gaa til Ende uden at naa frem til en varig Hjælp for Landbruget, er de 47 Mill. Kr., der er givet ud til Krisehjælp til Landbruget, og som er hentet dels fra Landbrugerne og dels fra andre her i Landet, der ligeledes er i Krise, givet ilde ud.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, der saa kategorisk har afslaaet at være med til at gøre en Indsats for at skabe bedre Rentabilitet i Landbruget: Hvad vil den højtærede Minister gøre, naar Kriseforligsaaret er udløbet? Naar den højtærede Minister paa nærværende Tidspunkt kommer og skal have sin Krisehjælp øget med 17 Mill. Kr., og den højtærede Ministers Kollega Socialministeren skal have yderligere 8 Mill. Kr. til Hjælp til de arbejdsløse, vil det saa sige, at man, naar dette Aar er udløbet, kan vente Krav om yderligere 70 Mill. Kr. til det kriseramte Landbrug og til de arbejdsløse her i Landet?

Har Ministeriet ikke nogen Indsats til at aflaste den Ulykke for Samfundet, som det er, at der er 150 000 arbejdsløse, og at Landets Hovederhverv arbejder under urentable Vilkaar? Den højtærede Minister er dog vist alligevel saa meget inde i Tingene, at han ikke nærer nogen Tyrketro til, at Stormen er redet af, naar dette Kriseaar er udrundet.

Den højtærede Minister fandt sig foranlediget til at konstatere, at der paa et vist Tidspunkt kun var 4 Konservative og 8 Venstremænd til Stede i Salen. Jeg talte dem ikke, jeg skal heller ikke bestride Tallene; men eet ved jeg, at den Fraktion, der skal være til Stede her i Salen, som var daarligst repræsenteret, det var det høje Ministerium, hvis Pladser alle var fuldstændig tomme. Jeg beder de Blade, som følte sig foranlediget til at notere Udtalelsen om de borgerlige Partier, om ogsaa at notere, at i hvert Fald var de bedre repræsenteret end de Ministerbænke, som ogsaa skulde have været besat her i dette høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Krag var inde paa, at det ærede Medlem i sin Tid som Indenrigsminister savnede et Flertal til at gennemføre sit Amtsskattenedsættelsesforslag. Jeg skal dertil sige, at hvis det ærede Medlem Hr. Krag som Indenrigsminister vilde have accepteret den samme Promille, som det ærede Medlem i Dag sammen med os stiller Forslag om, saa skulde den daværende Indenrigsminister ikke have savnet et Flertal hverken i dette eller det andet høje Ting. Derfor kan ogsaa jeg slutte mig

til deres Rækker, som glæder sig over, at der er kommet en bedre Forstaaelse mellem de borgerlige Partier paa dette Omraade. Spørgsmaalet har i mange Aar trængt til en Løsning, og jeg glæder mig over, at det ærede Medlem Hr. Krag som Ordfører for sit Parti sagde, at hvis det ikke er muligt at faa den nuværende Regering med dertil, saa skal Styrkeforholdet i den høje Rigsdag i begge Ting nok i Kraft af dette Kravs Nødvendighed blive saadant, at Forslaget skal blive gennemført. Det vil altsaa sige, at vi nu har Venstres Ordførers Udtalelse for, at man i Fremtiden vil finde Venstre paa samme Grundlag som i Dag.

Det var i Virkeligheden et beskedent Krav, vi fra konservativ Side stillede til den daværende Indenrigsminister Krag i 1929, at man skulde nedsætte Amtsskatternes Promille til 2,7. I Dag fastslaa vi i Forslaget, at den skal ned paa 2,5, og i Dag er det ærede Medlem Hr. Krag med, medens det ærede Medlem Hr. Krag den Gang som Indenrigsminister ikke kunde gaa ned til 2,7. Det var kun et lille Beløb, det drejede sig om den Gang, et Beløb af mindre Interesse, en 5—6 Mill. Kr.; nu drejer det sig om ganske anderledes Beløb, henimod 40 Mill. Kr. Derfor kan jeg ikke andet end glæde mig over, at der nu er kommet bedre Overensstemmelse mellem det ærede Medlem Hr. Krag og mig paa dette Omraade. Jeg havde den Ære paa det Tidspunkt ogsaa at være med i de Forhandlinger og det Udvalg, der skulde udrette Arbejdet.

Jeg synes, det fremgaar af de Forhandlinger, der er ført, at der er saa meget, tør jeg sige, Blod mellem den forhenværende og den nuværende Indenrigsminister, at det kan være vanskeligt at faa disse Forslag gennemført; men overfor mig har den højtærede Indenrigsminister været overmaade velvillig, idet den højtærede Minister slet ikke har imødegaaet, hvad jeg har sagt, og da Tavshed som Regel tages for at være Indvilligelse, maa jeg gaa ud fra, at den højtærede Minister accepterer de Synspunkter, jeg fremsatte. Jeg imødeser derfor et frugtbart Arbejde sammen med den højtærede Minister, saaledes at de tre Partier atter kan skabe et Arbejde til Støtte for det kriseramte Landbrug, som de tre Partier var inde paa for nogen Tid siden. Jeg siger dette saa meget dristigere, som jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Krag paa sit Partis Vegne vil være glad, hvis vi opnaar det, selv om det ærede Medlem ikke selv er med til det; jeg ved, det ærede Medlem vil sætte Pris paa, at Resultatet naas; paa hvilken Maade det